

Sygn. akt XIV K 576/17, PR 2 Ds. (...)2017

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku w XIV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: **SSR Joanna Hetnarowicz – Sikora**

Protokolant: st. sek. sąd. Ewa Leśniak

przy udziale Prokuratora: -----

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2018 r. na rozprawie

sprawy **P. P. (1) (P.)**

s. A. i D. z d. W.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 sierpnia 2017 roku na trasie R. – B. gm. K., będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...), w stanie nietrzeźwości wynoszącym: I badanie – 0,66 mg/l, II badanie – 0,59 mg/l, III badanie – 0,58 mg/l, IV badanie – 0,52 mg/l, V badanie 0,49 mg/l zawartości alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, niestosując się jednocześnie do decyzji nr (...) wydanej w dniu 20.07.2010 r. przez Starostę Powiatowego w S. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami,

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zb. z art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżonego **P. P. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż P. P. (1) został uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 4 października 2010 roku, sygn. akt XIV K 628/10 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 21 lipca 2010 roku, sygn. akt II K 497/10, który to czyn kwalifikuje jako występki z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za jego popełnienie z mocy art. 178a § 4 k.k. przy zast. art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. skazuje oskarżonego na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go w tym czasie do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

III. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi w całości Skarb Państwa.

Sygn. akt XIV K 576/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. P. (1) ma 26 lat. Jest kawalerem. Na utrzymaniu posiada jedno dziecko w wieku 4 lat (ma zasądzone alimenty w wysokości 400,00 zł, których nie płaci). Posiada wykształcenie podstawowe, bez zawodu. Pracuje dorywczo jako elektryk. Z tego tytułu osiąga dochód w wysokości ok. 3.500,00 zł miesięcznie. Nie posiada majątku większej wartości. Nie leczony odwykowo., ani psychiatrycznie. Karany dwukrotnie karany za czyn z art. 178a § 1 k.k. oraz jednokrotnie za czyn z art. 180a k.k. (aktualna karta karna k. 59 i 60 v.).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 21.07.2010 roku w sprawie o sygn. II K 497/10 P. P. (1) został skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywanie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Sąd ponadto orzekł wobec P. P. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat oraz orzekł wobec niego o świadczeniu pieniężnym na cel społeczny. Wyrok uprawomocnił się w dniu 10.08.2010 roku.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 4.10.2010 roku w sprawie o sygn. XIV K 628/10 P. P. (1) został skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywanie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Sąd ponadto orzekł wobec P. P. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz orzekł wobec niego o świadczeniu pieniężnym w kwocie 200,00 zł na rzecz Fundacji (...) z siedzibą w S. z przeznaczeniem na cel bezpośrednio związany z udzielaniem pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych. Wyrok uprawomocnił się w dniu 15.10.2010 roku.

Decyzją z dnia 20.07.2010 roku nr (...) Starosta (...) orzekł o cofnięciu P. P. (1) uprawnień kategorii B z powodu niepoddania się przez niego kontrolnemu badaniu lekarskiemu psychologicznemu, na które został skierowany.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 14.01.2016 roku, sygn. akt XIV K 565/15, P. P. (1) został skazany za czyn z art. 180a k.k. na karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 30,00 zł. Wyrok uprawomocnił się dniem 30.01.2016 roku.

W dniu 28.08.2017 roku P. P. (1) spożywał alkohol w postaci wódki. Wieczorem wsiadł do samochodu marki V. (...) o nr rej. (...), należącego do jego teścia - R. R.. Na trasie R. – B., na drodze dojazdowej do Motelu (...) (droga krajowa nr K – 9) stracił panowanie nad pojazdem i wpadł do przydrożnego rowu.

W tym czasie trasą tą przejeżdżał K. W. wraz ze swoimi znajomymi. Dostrzegając pojazd prowadzony przez P. P. (1), zatrzymał prowadzony przez siebie samochód, następnie podszedł do miejsca, gdzie znajdował się P. P. (1). Na miejscu dostrzegł jak P. P. (1) nieudolnie próbował wyjechać z rowu. Wyczuwając od niego woń alkoholu, P. W. zdecydował o zawiadomieniu Policji. Po nieudanych próbach wyjazdu z rowu P. P. (1) oddalił się z miejsca zdarzenia.

P. P. (1) powrócił na miejsce zdarzenia po przybyciu funkcjonariuszy Policji, którzy po wskazaniu im przez K. W. P. P. (1), jako osobę, która wysiadła z pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) z miejsca kierowcy, dokonali sprawdzenia stanu jego trzeźwości P. P. (1) urządzeniem elektronicznym typu A. – Sensor IV CM wer. (...), nr fabryczny (...). Wynik I badania wykazał 0,66 mg/l (z godz. 23:59) alkoholu w wydychanym powietrzu. Funkcjonariusze Policji zabezpieczyli pojazd oraz miejsce zdarzenia, następnie udali się z P. P. (1) do siedziby Komendy Miejskiej Policji w S..

Kolejne badania jego stanu trzeźwości wykonano urządzeniem elektronicznym typu Alkometr A20, nr fabryczny: 247/94 - wynik II badania wykazał 0,59 mg/l (z godz. 00:30), III wynik badania - 0,58 mg/l (z godz. 00:32), IV wynik badania – 0,52 mg/l (z godz. 01:03) oraz V wynik badania – 0,49 mg/l (z godz. 01:34) alkoholu w wydychanym powietrzu.

P. P. (1) podpisał protokoły z przebiegu badania, nie zgłaszając żadnych zastrzeżeń.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie następujących dowodów:

a/ wyjaśnień oskarżonego P. P. (1) (k. 63 v., 15 i 15 v., 33 i 33 v.),

b/ zeznania świadka K. W. (k. 63 v – 64, 9 – 9 v.),

c/ dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy: notatki urzędowej z dnia 29.08.2017 roku k. 1 -2, protokołów z przebiegu badania trzeźwości urządzeniem elektronicznym z dnia 28.08.2017 roku wraz ze świadectwami wzorcowania k. 3 i 6 v., notatki urzędowej z dnia 1.09.2017 roku k. 12, zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego z dnia 31.01.2018 roku k. 59 – 60 v. decyzji Starosty (...) z dnia 20.07.2010 roku nr (...) k. 26, notatki urzędowej z dnia 25.09.2017 roku k. 27, wyroku Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 14.01.2016 roku, sygn., akt XIV K 565/15 k. 28, wyroku Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 4.10.2010 roku, sygn. akt XIV K 628/10 k. 29,

Słuchany w dniu 06.09.2017 roku w toku postępowania przygotowawczego (k. 15 i 15 v.) podejrzany P. P. (1) przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w tamtego dnia kierował pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...), należącym do jego teścia. Podejrzany podał nadto, iż tego dnia spożywał wódkę, jechał sam i nie wie dlaczego wjechał do rowu. Następnie oświadczył, iż próbował wyjechać z tego rowu, jednakże nie dało się. Ponadto podejrzany przyznał, że nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami, albowiem zabrano mu je 7 lat temu za jazdę pod wpływem alkoholu. Podejrzany oświadczył, iż wie, że nie powinien wsiadać do samochodu pod wpływem alkoholu i żałuje tego co zrobił.

Następnie słuchany w dniu 3.10.2017 roku w toku postępowania przygotowawczego (k. 33 i 33 v.) podejrzany P. P. (1) ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz podtrzymał dotychczas złożone wyjaśnienia.

Oskarżony P. P. (1), słuchany na rozprawie w dniu 27.02.2018 roku (k. 63 v.), oświadczył, iż nie do końca przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu, albowiem on nie jechał, a stał. W złożonych wyjaśnieniach oskarżony podał, że znajdował się w przydrożnym rowie, a nie na krajowej drodze. Oskarżony przyznał, iż znajdował się po spożyciu alkoholu i nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami, albowiem nie zdążył starać się o ich odzyskanie. Oskarżony oświadczył nadto, iż w miejscu, gdzie samochód się znalazł to nie on kierował, a jedynie zawracał, zaś gdy podszedł do niego świadek to był sam w samochodzie.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zarówno okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu, jak i wina sprawcy nie budzą wątpliwości.

Na wstępie wskazać należy, że wyjaśnienia oskarżonego P. P. (1) Sąd uznał za prawdziwe. Oskarżony nie utrudniał postępowania karnego, a przy tym w toku postępowania przygotowawczego wyraził żal z powodu zaistnienia zdarzenia, dodatkowo skrótkowo opisując przebieg zdarzenia. Oskarżony co prawda w toku postępowania sądowego pierwotnie wskazał, że nie do końca przyznaje się do popełnienia zarzucanego czynu, albowiem on stał, a nie jechał, jednakże w dalszej części wyjaśnień doprecyzował on, że kierował kiedy zawracał, zaś w rowie znalazł się kiedy chciał nakręcić. Twierdzenia oskarżonego odnoszące się do przebiegu wydarzenia korelują przy tym z zeznaniami świadka K. W. oraz dowodami z dokumentów zawnioskowanych przez oskarżyciela, pozwalając na jednoznaczną rekonstrukcję przebiegu wydarzeń z dnia 28.08.2017 roku. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są spójne i rzeczowe.

Na przymiot pełnej wiarygodności zasługują także zeznania świadka K. W.. Zeznania tego świadka były bowiem konsekwentne, rzeczowe oraz korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Zeznania te cechowały się dużą szczegółowością i tym samym stanowiły cenne źródło dowodowe potrzebne do ustalenia przebiegu zdarzenia z dnia 28.08.2017 roku. Świadek ten z pełną stanowczością wskazał, iż w momencie, gdy podszedł do pojazdu marki V. (...) „silnik oraz światła był włączone, koła się obracały, zaś w gdy pedał gazu był

wciskany, silnik zwiększał swoje obroty”. Jednocześnie świadek ten z pełną stanowczością wskazał, iż osobą, którą zastał w przedmiotowym pojeździe był oskarżony.

Za wiarygodne Sąd uznał również dowody z dokumentów ujawnionych w toku rozprawy głównej, który to materiał Sąd uznał za w pełni wiarygodny i miarodajny dowodowo. Są to dokumenty sporządzone przez osoby mające do tego odpowiednie uprawnienia i potrzebną wiedzę, wydane przez upoważnione do tego organy, a ich treści żadna ze stron nie kwestionowała. W konsekwencji, dane uzyskane z Krajowego Rejestru Karnego (k. 59 – 60 v.), protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym posiadające ważne świadectwo wzorcowania (k. 3 i 6 v.), kopia decyzji Starosty (...) z dnia 20.07.2010 roku o cofnięciu uprawnień (k. 26), kopie orzeczeń zapadłych względem oskarżonego (k. 28, 29 – 30) oraz inne dokumenty zgromadzone w sprawie to dowody wzajemnie się weryfikujące.

Fakt kierowania samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) wynika z samych wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadka K. W.. Dalej, ustalenie, iż miejsce zdarzenia stanowiło drogę publiczną wynikało z notatki urzędowej z dnia 1.09.2017 roku (k. 12).

Z kolei badanie analizatorem wydechu wykazało, iż poruszając się autem osobowym P. P. (1) znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Zważyć przy tym także należy, że P. P. (1) został uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 4.10.2010 roku, sygn. akt XIV K 628/10 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 21.07.2010 roku, sygn. akt II K 497/10 (k. 29 – 30, 59 – 60 v.) za czyny z art. 178a § 1 k.k. Ponadto orzeczono wobec skazanego zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres odpowiednio dwóch lat (wyrok Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 21.07.2010 roku, sygn. akt II K 497/10) oraz trzech lat (wyrok Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 4.10.2010 roku, sygn. akt XIV K 628/10).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie zatem wykazał, że P. P. (1) w dniu 28 sierpnia 2017 roku na trasie R. – B. gm. K., będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 4 października 2010 roku, sygn. akt XIV K 628/10, oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 21 lipca 2010 roku, sygn. akt II K 497/10, prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...), w stanie nietrzeźwości wynoszącym: I badanie – 0,66 mg/l, II badanie – 0,59 mg/l, III badanie – 0,58 mg/l, IV badanie – 0,52 mg/l, V badanie 0,49 mg/l zawartości alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, niestosując się jednocześnie do decyzji nr (...) wydanej w dniu 20.07.2010 r. przez Starostę Powiatowego w S. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami.

Czyn ten zatem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zbiegu z art. 180 a k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k.

Zgodnie z treścią art. 178a § 1 k.k. działa bezprawnie ten, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi w ruchu lądowym pojazd mechaniczny.

Wskazać należy również że zgodnie z utartym poglądem Sądu Najwyższego (przykł. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 lipca 2015 r., sygn. IV KK 201/15) prowadzeniem pojazdu w ruchu lądowym jest każde przemieszczanie pojazdu przez kierującego na obszarze, na którym jest prowadzony ruch lądowy, w tym także na drodze dojazdowej bądź drodze polnej, dostępnej jednakże dla ogółu użytkowników.

Szczególony rodzaj odpowiedzialności karnej wprowadza art. 178a § 4 k.k., w przypadku jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 k.k. popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Bacząc na okoliczności skazania oskarżonego z art. 178a § 1 k.k. na mocy wyroków Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 4 października 2010 roku, sygn. akt XIV K 628/10 oraz Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 21 lipca 2010 roku, sygn. akt II K 497/10, które nie uległy zatarciu, zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamion przestępstwa kwalifikowanego z art. 178a § 4 k.k.

Zgodnie bowiem z treścią art. 107 § 4, § 4a i § 6 k.k. w razie skazania na karę ograniczenia wolności zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem 3 lat od wykonania tej kary, darowania jej albo od przedawnienia jej wykonania. (pamiętać przy tym należy, że do 21 marca 2015 roku termin zatarcia skazania w przypadku kary ograniczenia wolności wynosił 5 lat). W razie zaś skazania na grzywnę zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem roku od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania. Jeżeli zaś orzeczono środek karny, przepadek lub środek kompensacyjny, zatarcie skazania nie może nastąpić przed jego wykonaniem, darowaniem albo przedawnieniem jego wykonania. Zgodnie zaś z treścią art. 108 k.k., jeżeli sprawcę skazano na dwa lub więcej nie pozostających w zbiegu przestępstw, jak również jeżeli skazany po rozpoczęciu, lecz przed upływem okresu wymaganego do zatarcia skazania ponownie popełnił przestępstwo, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich skazań. Skoro zatem P. P. (1) skazany został dwukrotnie na karę ograniczenia wolności, które wykonał z dniem 03 i 04 października 2012 roku, przy czym w obu wyrokach z 2010 roku zasądzono wobec niego świadczenie pieniężne i środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, zaś q 2016 roku skazany został na karę grzywny, którą wykonał w dniu 14 marca 2017 roku, to oznacza, iż skazanie wynikające z tego wyroku, jak również wszystkie wcześniejsze skazania, na dzień 28 sierpnia 2017 roku nie uległy zatarciu. Tym samym, pomimo wykonania kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 14 stycznia 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt XIV K 565/15, jak również pomimo wykonania kar ograniczenia wolności wymierzonych wyrokami Sądu Rejonowego w Słupsku w dniach 21 lipca 2010 roku (sygn.. akt II K 497/10) i 10 października 2010 roku (sygn.. akt XIV K 628/10), P. P. (1) winien być traktowany jako osoba skazana uprzednio za czyn z art. 178a § 1 k.k.

To z kolei przesądziło o wypełnieniu przez P. P. (1) w dniu 28 sierpnia 2017 roku znamion przestępstwa kwalifikowanego z art. 178a § 4 k.k.

Nadto w myśl art. 180a k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, prowadzi pojazd mechaniczny, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami.

Mając na względzie, iż decyzją z dnia 20.07.2010 roku nr (...) Starosta (...) orzekł o cofnięciu P. P. (1) uprawnień do kierowania pojazdami kategorii B (samochody osobowe) z powodu niepoddania się przez niego kontrolnemu badaniu lekarskiemu psychologicznemu, zachowanie oskarżonego wyczerpywało także dyspozycję z art. 180a k.k.

Czyn popełniony przez P. P. (1) w dniu 28 sierpnia 2017 roku na trasie R. – B. wypełnił zatem znamiona czynu z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. i art. 180a k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. Jeżeli bowiem czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch lub więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo a podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

Sąd ustalił, iż stopień zawinienia sprawcy czynu jest znaczny, gdyż działał on z zamiarem bezpośrednim. P. P. (1) – osoba dojrzała, sprawna intelektualnie i funkcjonująca samodzielnie w życiu codziennym – miał możliwość rozpoznania bezprawności swojego czynu. Jednak w czasie swego bezprawnego, karalnego i karygodnego działania nie dał posłuchu obowiązującym normom, a także okazując wyjątkowe lekceważenie dla porządku prawnego i sprowadzając na innych uczestników ruchu drogowego znaczne niebezpieczeństwo w związku z poruszaniem się po drodze publicznej z obowiązującym go zakazem prowadzenia pojazdów mechanicznych, pomimo tego, że w ustalonych przez sąd konkretnych okolicznościach popełnienia czynu zachodziła pełna wymagalność zgodnego z prawem zachowania. Oskarżony miał przy tym świadomość, iż znajduje się w stanie nietrzeźwości, jako że świadomie spożywał alkohol. P. P. (1) miał także świadomość swego uprzedniego skazania za czyn polegający na prowadzeniu pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości.

Sąd nie dopatrył się przy tym żadnych okoliczności umniejszających czy wyłączających zawinięcie sprawcy. Zaznaczyć w tym miejscu należy, iż w żadnym stopniu winy oskarżonego nie umniejsza fakt spożywania alkoholu w dacie zdarzenia. Wprawiając się w stan odurzenia alkoholem, oskarżony miał bowiem zdolność przewidzenia skutków działania alkoholu na jego organizm oraz powinien przewidzieć własne funkcjonowanie pod jego wpływem.

Przypisany oskarżonemu czyn nacechowany jest nadto znacznym stopniem społecznej szkodliwości, a to z uwagi na fakt, iż oskarżony dopuścił się swego czynu działając umyślnie, łamiąc normy regulujące bezpieczeństwo i porządek na drogach, a także okazując wyjątkowe lekceważenie dla porządku prawnego i sprowadzając na innych uczestników ruchu drogowego znaczne niebezpieczeństwo w związku z poruszaniem się po drodze publicznej z obowiązującym go zakazem prowadzenia pojazdów mechanicznych. Na stopień społecznej szkodliwości czynu wpłynął również fakt działania sprawcy w warunkach uprzedniego skazania za czyn z art. 178a § 1 k.k. (informacja z Krajowego Rejestru Karnego z dnia 31.01.2018 roku).

W kwestii **wymiaru kary** Sąd kierował się w szczególności dyrektywą art. 53 k.k., zgodnie z którą Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień szkodliwości społecznej czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając karę, Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności łagodzące i obciążające po stronie oskarżonego.

Do pierwszej kategorii Sąd zaliczył skruchę i nieutrudnianie postępowania karnego przez oskarżonego oraz prawidłowe funkcjonowanie oskarżonego w życiu codziennym, jako że prawidłowo wypełnia on role społeczne, do których z racji wieku i płci został powołany.

Jako okoliczności obciążające wobec oskarżonego Sąd potraktował wysoką społeczną szkodliwość czynu przez niego popełnionego, jak i wysoki stopień jego winy. Na niekorzyść oskarżonego działa też nagminność tego rodzaju zachowań, albowiem oskarżony na mocy wyroków Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 4 października 2010 roku, sygn. akt XIV K 628/10 oraz Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 21 lipca 2010 roku, sygn. akt II K 497/10, został już prawomocnie skazany za czyny z art. 178a § 1 k.k. na kary ograniczenia wolności oraz na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 14.01.2016 roku, sygn. akt XIV K 565/15, za czyn z art. 180a k.k. na karę grzywny. Pomimo tego, bez ważnej życiowo potrzeby, ponownie kierował w stanie nietrzeźwości. Oskarżony okazał się zatem osobą nieodpowiedzialną, a jego zachowanie mogło być tragiczne w skutkach.

Z drugiej strony należało wziąć pod uwagę fakt, iż oskarżony prawidłowo funkcjonuje w życiu codziennym, nie utrzymuje kontaktów z elementem przestępczym, a tym samym wymiar kary pozbawienia wolności na tym etapie życia oskarżonego jawiłoby się jako nadmierna surowość, stanowiąc nieadekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz właściwości indywidualnych oskarżonego dolegliwość.

Na podstawie powyższych przesłanek Sąd doszedł do wniosku, że kara roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności za popełniony przez oskarżonego czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 180a k.k. jest adekwatna do stopnia zawinięcia i do stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, a przy tym osiągnięta ona pokładane w niej cele w zakresie oddziaływania społecznego. Zdaniem Sądu kara ta wpłynie także wychowawczo wobec oskarżonego na przyszłość, stanowiąc nadto czynnik kształtujący świadomość prawną społeczeństwa i informując o normach sankcjonowanych oraz karach orzeczonych za ich złamanie. Orzeczona w takim wymiarze kara ograniczenia wolności wynika nadto z faktu dotychczasowej karalności na karę ograniczenia wolności oraz fakt bezrefleksyjnego złamania prawa i stworzenia niebezpieczeństwa, co wykluczało zastosowanie kary takiej jak grzywna. W ocenie Sądu orzeczona kara pozwoli oskarżonemu przemyśleć swoje postępowanie i skłoni go do przestrzegania prawa, tym bardziej że oskarżony bez głębszej refleksji wszedł do samochodu i nim kierował znajdując się w stanie nietrzeźwości, narażając tym na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia innych uczestników ruchu drogowego.

Należy zwrócić uwagę, że orzeczona wobec oskarżonego kara ograniczenia wolności nie stoi na przeszkodzie kontynuowaniu przez oskarżonego pracy zarobkowej, a zatem co do zasady nie wyłącza osoby wykonującej tę karę z czynnego życia zawodowego.

Ustalając, iż oskarżony został ponownie skazany za kierowanie pojazdem mechanicznym pod wpływem alkoholu, Sąd uznał, że poruszanie się pojazdami mechanicznymi przez oskarżonego stwarza niebezpieczeństwo w ruchu drogowym, przez co zasadnym jest wyeliminowanie oskarżonego z kręgu uczestników ruchu drogowego po stronie kierowców pojazdów mechanicznych. To stwierdzenie skutkuje obligatoryjnym orzeczeniem zakazu prowadzenia pojazdów wobec oskarżonego. Z uwagi na to, na podstawie art. 42 § 3 k.k., Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio (pkt II sentencji wyroku). W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie zaistniał żaden szczególny przypadek, który zgodnie z normą art. 42 § 3 kk nakazywałby odstępianie od obligatoryjnej zasady orzekania zakazu prowadzenia pojazdów na zawsze. Tylko bowiem takie rozstrzygnięcie pozwoli na eliminację osoby oskarżonego z ruchu drogowego i będzie niewątpliwie istotną dolegliwością dla oskarżonego.

Z kolei na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (pkt III sentencji wyroku). Świadczenie w tej wysokości również stanowi obligatoryjny środek karny wymierzany sprawcom przestępstwa kwalifikowanego z art. 178a § 4 k.k. i ma na celu uzmysłowienie im, iż czyny tak kwalifikowane są surowo piętnowane. Uwzględniając stopień winy P. P. (1), całokształt okoliczności przypisanego mu czynu, oraz jego sytuację majątkową i możliwości zarobkowe, Sąd poprzestał na minimalnym wymiarze tego środka, to jest kwocie 10.000 złotych.

Zauważyć należy, że opisane wyżej środki karne stanowią obligatoryjny element ukształtowania kary wymierzonej za czyn z art. 178a § 4 k.k. przewidziany przepisami kodeksu karnego.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, mając na względzie to, że oskarżony posiada na utrzymaniu 4-letnie dziecko. Ocena możliwości zarobkowych oskarżonego, jest oceną według której oskarżony wykonuje pracę zarobkową. Jednakowoż ustalono, że jest on jedynym żywicielem swej rodziny. Zważając na powyższe, Sąd uznał, iż P. P. (1) jest w stanie uiścić kwotę wydatków poniesionych w sprawie, jednakże poniesienie przez niego kosztów sądowych stanowiłoby nadmierne obciążenie jego budżetu domowego, zważając na bieżącą sytuację materialną i życiową oskarżonego.

S., dnia 09 marca 2018 roku

Sędzia Sądu Rejonowego w Słupsku

Sygn. akt XIV K 576/17

Z/

1. odnotować w kontrolce uzasadnień;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć PR S., przesyłając nadto akta główne, a także oskarżonemu – z pouczeniem o apelacji;
3. z wpływem lub za 21 dni.

S ł u p s k , d n i a 0 9 m a r c a 2 0 1 8 r o k u